

РЕШЕНИЕ

№ 1079

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ненова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова
като разгледа докладваното от Анна Ненова Търговско дело №
20221100900817 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 120 от ЗОП.

Ищецът „Г.“ ООД твърди, че между страните е бил подписан Договор за обществена поръчка № СЕ-97/15.08.2019г., по силата на който ищецът се е задължил да доставя на ответника и да му прехвърля правото на собственост върху стоки – униформено облекло, представляващи дамски и мъжки ризи, подробно описани по вид и брой в чл. 1 на договора. Договорът е бил сключен за срок от две години, считано от датата на подписване (чл. 10, ал. 1). Конкретният вид на стоките, тяхното количество и единична цена са били записани в чл. 1 и чл. 13 от договора. Съгласно чл. 10, ал. 2 от договора доставката на стоките е ставала на партии, като ответникът е заплащал стойността на всяка партия срещу издадена от ищеца фактура, придружавана и от приемателно-предавателен протокол, който, съгласно чл. 17 от договора, е служил за доказване предаването на стоката. В чл. 14 от договора е било предвидено ответникът да заплаща стойността на всяка

отделна доставена му партида от стоки в 30-дневен срок от доставянето (т.е. подписването на приемателно-предавателния протокол).

Ищецът извършил доставка на посочените в договора стоки, но ответникът, в нарушение на чл. 14 от договора, не е заплатил тяхната цена, независимо, че е приел стоките, подписал е приемателно-предавателни протоколи и никога не е уведомявал за рекламации. Поради това ответникът дължи заплащане на цената на доставените стоки по фактурите, както и мораторна лихва за забава, считано от 31-ия ден след съответната доставка. Във връзка с потвърждаване на счетоводните записвания при страните от ответника е било получено писмено потвърждение, че не оспорва задължението си и счетоводно то е точно в размерите, в които са били издадени съответните фактури (потвърждение за разчети). До ответника е била изпратена и покана за доброволно изпълнение с вх. № 01-326/05.04.2020г.

До датата на подаване на исковата молба ответникът не е заплатил нито дължимите главници, нито мораторна лихва за забава от датата на падежа на всяка фактура.

Ищецът иска са бъде осъден ответникът да заплати сумата от 46 782. 40 лева цена на доставени стоки по издадените фактури, със законната лихва от датата на исковата молба (04.05.2022г.), както и 7 677. 83 лева мораторна лихва от падежа на всяка от фактурите до 02.05.2022г.

По конкретно доставките на ищеца са били на 12.03.2020г., за което е била издадена фактура № 346/12.03.2020г. на стойност 34 274. 40 лева с ДДС, с приемателно-предавателен протокол, при останала дължима сума от 29 274. 40 лева и лихва за забава от 6 106. 97 лева за периода от 12.04.2020г. до 02.05.2022г., както и на 14.05.2021г., за което е била издадена фактура № 433/14.05.2021г. на стойност 17 508 лева с ДДС, с приемателно-предавателен протокол, при дължима лихва за забава от 1 570. 86 лева за периода от 14.06.2021г. до 02.05.2022г.

Ищецът претендира още сумата от 602 лева подлежаща на връщане гаранция за изпълнение на договора по чл. 29 от него, която сума ищецът е внесъл на 25.07.2019г. Гаранцията е трябвало да бъде върната в двумесечен срок след прекратяване на договора. В случая прекратяването е настъпило с изтичане на срока на договора – 15.08.2021г., и след 15.10.2021г. гаранцията

е трябвало да бъде върната.

Страната претендира още 33. 28 лева лихва за забава от 16.10.2021г. до 02.05.2022г., както и лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното плащане.

Относно сумата по гаранцията също е имало потвърждение на разчети.

Ищецът претендира още присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът „С.Е.“ ЕАД иска отхвърляне на подадената искова молба със законните последици. Липсват конкретни оспорвания, възражения и правни доводи срещу исковите.

Страната също претендира разноски по делото – за юрисконсултско възнаграждение.

По предявените искове:

Съдът като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа страна по делото следното:

Ищецът е търговско дружество с предмет на дейност включително производство и търговия с текстилни и полиетиленови изделия, а ответникът – еднолично търговско дружество с едноличен собственик на капитала Столична община, с основна дейност пътнически градски и крайградски транспорт.

След провеждане на открита процедура за възлагане на обществена поръчка за „Доставка на униформено облекло“, съгласно Решение № 61, т. 1 от 12.02.2019г., и определяне на изпълнител съгласно Решение № 72, т. 3/26.06.2019г. на основание чл. 106, ал. 6 от ЗОП, между страните е бил сключен Договор за обществена поръчка № СЕ-97/15.08.2019г., с който ответникът, като възложител, е възложил, а ищецът, като изпълнител, е приел да извършва доставки на стоки по обособена позиция – униформени ризи.

Също съгласно договора поръчката се е изпълнявала на етапи

(партиди), след направена писмена заявка.

Единичната цена на униформените ризи е била съобразно ценова оферта на изпълнителя, неразделна част от договора, при максимална цена на договора от 60 200 лева без ДДС.

Цената на отделната доставка се е посочвала в издаваната от изпълнителя фактура заедно със заверено копие от приемо-предавателен протокол и се е заплащала от възложителя в 30 дневен срок след като стоката е била предадена.

Договорът е бил сключен за срок от две години, считано от датата на подписването му.

Възложителят е дължал неустойка за всяко забавено плащане в размер на основния лихвен процент на БНБ към съответния момент на забава на плащане на договореното възнаграждение.

Преди сключване на договора изпълнителят е предоставял гаранция в размер на 602 лева, която се е освобождавала при последната доставка, приета от възложителя, до два месеца след прекратяване на договора, ако не е възникнало обстоятелство за нейното задържане частично или изцяло.

Сключването на договора за обществената поръчка с посоченото съдържание не е спорно между страните.

На 12.03.2020г. и на 14.05.2021г. ищецът е извършил доставки на стоки на ответника, за което са били издадени приемо-предавателни протоколи (двустранно подписани), както и издадени две данъчни фактури по отделните доставки с начислен ДДС - фактура № 346/12.03.2020г. на стойност 34 274. 40 лева с ДДС и фактура № 433/14.05.2021г. на стойност 17 508 лева с ДДС, общо 51 782. 40 лева.

Приемо-предавателните протоколи и данъчните фактури са представени по делото. Не е оспорвано, че фактурите са приети и осчетоводени при ответника, потвърдил дължимост на сумите и в извършено между страните потвърждение на разчети във връзка с изготвянето на годишния финансов отчет на ищеца за 2021г., за което по делото са представени писма.

Не се установяват по делото възражения от страна на ответника във връзка със срока на доставките на ищеца и съответствието им по количество,

както и на техническите изисквания по договора. Липсват възражения и за задържане частично или изцяло на внесената от ищеца гаранция от 602 лева.

По фактура № 346/12.03.2020г. е било извършено частично плащане до размер от 29 274. 40 лева, или са били платени 5 000 лева по доставките. Обстоятелството е признато от ищеца.

Съгласно представените от ищеца лихвени листи, неоспорени от ответника, за периода от 14.04.2020г. до 02.05.2022г. върху сумата от 29 274. 40 лева е изтекла лихва за забава в размер на 6 090. 71 лева, съответно на промените в основния лихвен процент за периода; върху сумата от 17 508 лева – 1 565. 99 лева лихва за забава от лева за периода от 15.06.2021г. до 02.05.2022г.; а върху сумата от 602 лева - лихва за забава от 32. 77 лева за периода от 19.10.2021г. до 02.05.2022г. Изчисленията са по данни на сайта Calculator.bg.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното:

Страните по делото са обвързани от договора за обществена поръчка от 15.08.2019г., сключен след проведена процедура за възлагане на обществена поръчка и определянето в процедурата на ищеца за изпълнител с възложител ответникът. Договорът е уреден в ЗОП, вр. Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26.02.2014г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, и сключен в приложение на действалата към датата на сключване негова редакция – като възмезден писмен договори между възложителя и изпълнителя с предмет доставка на стоки (чл. чл. 3, ал. 1, т. 2). За всички неуредени въпроси във връзка със сключването, изпълнението и прекратяването на договора са се прилагали разпоредбите на ТЗ и ЗЗД (чл. 120 от ЗОП), включително общите правила относно договорите и специалните разпоредби относно договора за търговска продажба, каквито по същественото си съдържание е договорът между страните.

В изпълнение на договора от 15.08.2019г. ищецът е доставил на ответника стоки – униформено облекло, при което ответникът дължи

уговорената цена на доставките, общо 51 782. 40 лева с начислен ДДС. Като е платил 5 000 лева, ответникът е останал задължен за разликата от 46 782. 40 лева. Предявеният иск по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 120 от ЗОП за заплащане на тази сума е основателен и следва да бъде уважен.

По същество дължимостта на сумите по издадените фактури е била призната от ответника при извършеното потвърждение на разчети, както и при извършеното частично плащане, без от ответника да има възражения по изпълнението на ищеца – че то е съответно на уговореното в количествено и качествено отношение.

За изпълнение на задължението на ответника за заплащане на цената по доставките по договора между страните е бил уговорен срок - 30 дни след като стоката е била предадена. След изтичане на срока ответникът е бил в забава за плащане (чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ) и ищецът – кредитор има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата (чл. 309а, ал. 1, изр. 1 от ТЗ). Лихвата е в размера по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 84 от ЗЗД, вр. Постановление № 426 от 18.12.2014г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения, в сила от 01.01.2015г. Плащането във връзка със забавата е в съответствие и с Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16.02.2011г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки.

С оглед изложеното искането на ищеца за присъждане на лихва за забава върху сумата по главницата от общо 46 782. 40 лева, останалата неплатена цена на доставените стоки, от 04.05.2022г. – датата на исковата молба, до окончателното плащане е основателно.

Основателни са и исковете за изтекли лихви от датата, следваща датата на съответния падеж на всяка от доставките, до 02.05.2022г., като съгласно възприетото от фактическа страна относно лихвите за забава върху сумите по отделните фактури, при приспадане на платеното от ответника – общо 7 677. 83 лева изтекли лихви за забава. 13.04.2020г. е бил падежът на първата от фактурите (първият присъствен ден, съгласно чл. 72, ал. 2 от ЗЗД), при което ответникът е бил в забава от 14.04.2020г. (чл. 84, ал. 1 от ЗЗД), съответно 14.06.2021г. е бил падежът на втората от фактурите (първият присъствен ден, съгласно чл. 72, ал. 2 от ЗЗД) и ответникът е бил в забава от 15.06.2021г. (чл.

84, ал. 1 от ЗЗД).

За останалия период и размер (7 677. 83 лева) искът за изтекли лихви следва да бъде отхвърлен.

Без значение е, че по договора между страните е уговорена неустойка за забава при плащането на ответника. Съгласно съдебната практика може да се присъди обезщетение по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на законната лихва за неизпълнение на парично задължение и ако страните са уговорили неустойка за този вид неизпълнение, щом тя не е била предявена и платена от длъжника. В тази хипотеза кредиторът е упражнил право на избор (Решение № 230 от 13.07.2011г. по т.д. № 1088/2009г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 68 от 09.07.2012г. по т.д. № 450/2011г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 153 от 09.10.2015г. по т.д. № 2304/2014г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 120 по т.д. № 1032/2017г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 210 от 11.12.2018г. по т.д. № 2874/2017г. на ВКС, ТК, I т.о.).

Основателно е и искането на ищеца за връщане на сумата от 602 лева внесена гаранция.

Съгласно уговорката между страните по договора от 15.08.2019г. гаранцията се е освобождавала при последната доставка, приета от възложителя, до два месеца след прекратяване на договора, ако не е възникнало обстоятелство за нейното задържане частично или изцяло. В случая договорът между страните е бил прекратен на 16.08.2021г. (15.08.2021г. е бил неприсъствен ден), и с изтичане на два месеца – от 18.10.2021г., първия присъствен ден след 16.10.2021г., ответникът е дължал връщане на гаранцията (чл. 72, ал. 2 от ЗЗД). Нито се твърдят, нито се установяват обстоятелства, обосноваващи задържане на гаранцията.

От 19.10.2021г. ответникът е бил и в забава за плащане (чл. 84, ал. 1, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД), при което на ищеца е дължима още лихва за забава, като до 02.05.2022г. – в размер на 32. 77 лева, съгласно възприетото от фактическа страна.

В останалата част (до размера от 33. 28 лева) и период искът за изтекли лихви следва да бъде отхвърлен.

По разноските

Ищецът е поискал присъждане на направените по делото разноси по списък по чл. 80 от ГПК.

Установява разноси за платена държавна такса по исковата молба от 2278. 41 лева, както и 2 100 лева разноси за адвокат.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, разноските за държавна такса, които са минималните, се дължат изцяло, а за адвокат – до размера от 2 099. 18 лева, или общо 4 377. 59 лева от разноските.

При изхода на делото на ответника са дължими разноси за юрисконсултско възнаграждение от 0.14 лева, на основание чл. 78, ал. 3, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба № 1 за заплащане на правната помощ.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „С.Е.“ ЕАД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Сердика“, ул. „*****“, да заплати на „Г.“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Възраждане“, бул. „***** *****“, на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 120 от ЗОП, сумата от **46 782. 40 лева (четиридесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и два лева и четиридесет стотинки), останала неплатена цена с ДДС на извършени доставки по Договор за обществена поръчка № СЕ-97/15.08.2019г., със законната лихва за забава от **04.05.2022г.** до окончателното плащане на сумата, на**

основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 120 от ЗОП, както и **7 656. 70 лева** (седем хиляди шестстотин петдесет и шест лева и седемдесет стотинки), изтекли лихви до 02.05.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за изтекли лихви в останалата част съответно до пълния предявен размер от 7 677. 83 лева.

ОСЪЖДА „С.Е.“ ЕАД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Сердика“, ул.“*****“, да заплати на „Г.“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Възраждане“, бул.“***** *****“, на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 120 от ЗОП, сумата от **602 лева** (шестстотин и два лева) подлежаща на връщане гаранция по Договор за обществена поръчка № СЕ-97/15.08.2019г., със законната лихва за забава от **04.05.2022г.** до **окончателното плащане на сумата**, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 120 от ЗОП, както и **32. 77 лева** (тридесет и два лева и седемдесет и седем стотинки), изтекли лихви до 02.05.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за изтекли лихви в останалата част до пълния предявен размер от 33. 28 лева.

ОСЪЖДА „С.Е.“ ЕАД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Сердика“, ул.“*****“, да заплати на „Г.“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Възраждане“, бул.“***** *****“, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК - сумата от 4 377. 59 лева (четири хиляди триста седемдесет и седем лева и петдесет и девет стотинки) разноси по делото, а „Г.“ ООД да заплати на „С.Е.“ ЕАД сумата от 0.14 лева (четиринадесет стотинки) разноси по делото, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____